

SPORY O JEŽÍŠOVO UČENÍ

Lekce 3 od 14. do 20. července 2024

“A řekl jim: 'Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro soboru. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou' ”
(Marek 2,27.28)

Ježíšovo chování, jeho způsob kázání, a dokonce i jeho uzdravování byly v přímém rozporu s tradicemi náboženských autorit.

Považovali ho za rouhače, stolovníka a přítele hříšníků; zašli dokonce tak daleko, že ho obvinili, že pracuje pro Belzebuba!

Jeho vlastní příbuzní uvěřili, že Ježíš přišel o rozum kvůli přepracování.

Není pochyb o tom, že Ježíšův život byl kontroverzní.

- **Uzdravení ochrnutého. Marek 2,1-12.**
- **Povolání Leviho a otázka půstu. Marek 2,13-22.**
- **Pán soboty. Marek 2,23-3,6.**
- **Kontroverzní otázky o Ježíši:**
 - **Rouhání proti Duchu svatému. Marek 3,22-30.**
 - **Ježíšova rodina. Marek 3,20.21.31-35.**

UZDRAVENÍ OCHRNUITÉHO

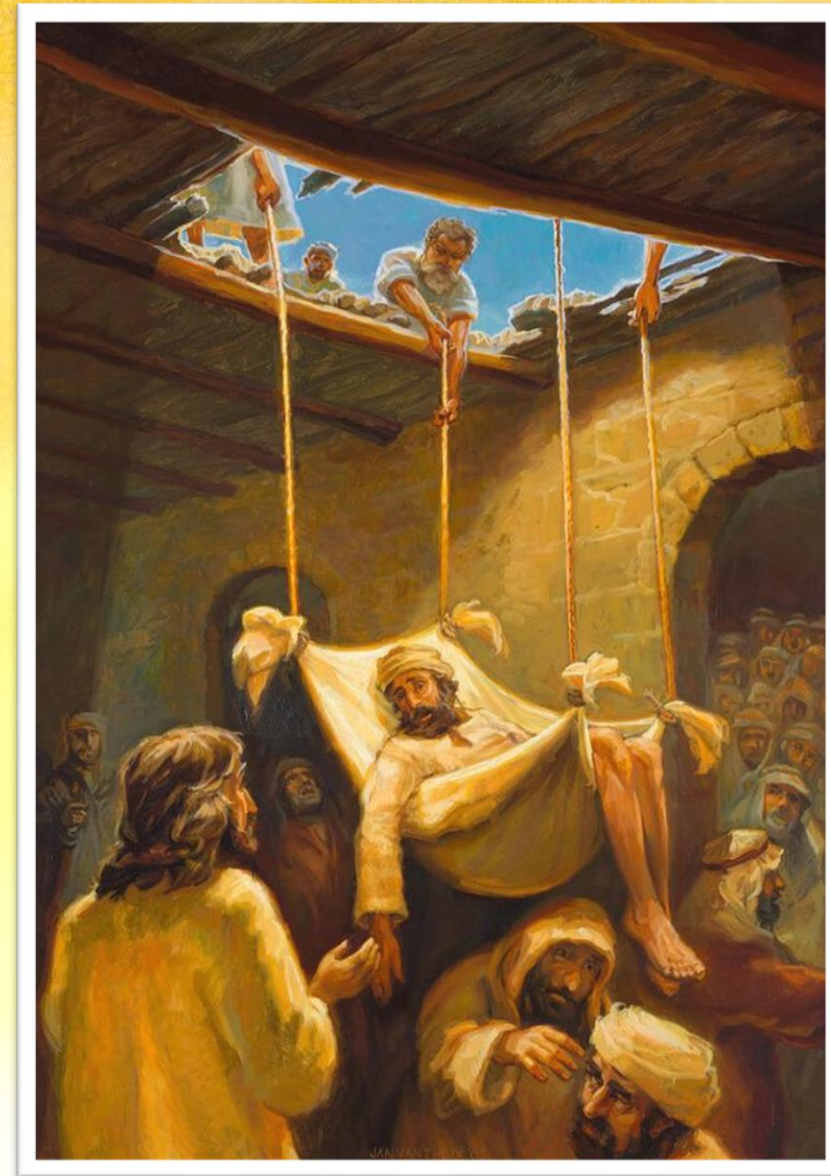
“Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: ‘Synu, odpouštějí se ti hříchy’” (Marek 2,5)

Když se Ježíš vrátil do Petrova domu v Kafarnaum, přišlo si ho poslechnout mnoho lidí (Marek 2,1.2). Čtyři přátelé přistoupili k Ježíšovi, aby svého ochrnutého přítele uzdravil, ale nemohli se k němu přiblížit. Chtěli ho přivést před Ježíše, a tak vylezli na střechu a udělali otvor, aby ho mohli spustit. Ježíšova řeč byla přerušena a všichni mlčeli a čekali, co Ježíš udělá (Marek 2,3.4).

“Odpouštějí se ti hříchy” (Marek 2,5). Ochrnutý mohl prohlásit: "To, co potřebuji, je chodit." Ale neudělal to. Ježíš uzdravil podstatu jeho nemoci. Nestaral se o to, aby už nikdy nechodil, ale o odpuštění, které dávalo pokoj jeho duši.

Pro znalce Zákona to bylo rouhání (něco pravdivého, pokud Ježíš nebyl Bůh). Aby dokázal, že má moc odpouštět, Ježíš ochrnutého uzdravil (Marek 2,8-11).

Lidé chválili Boha za to, že dal Ježíšovi moc odpouštět hříchy (Marek 2,12; Matouš 9,8). Ochrnutý chodil; ale znalci Zákona byli zaslepeni, protože neviděli, že Ježíš může číst jejich myšlenky, odpustit hříšníkovi a udělit mu uzdravení.

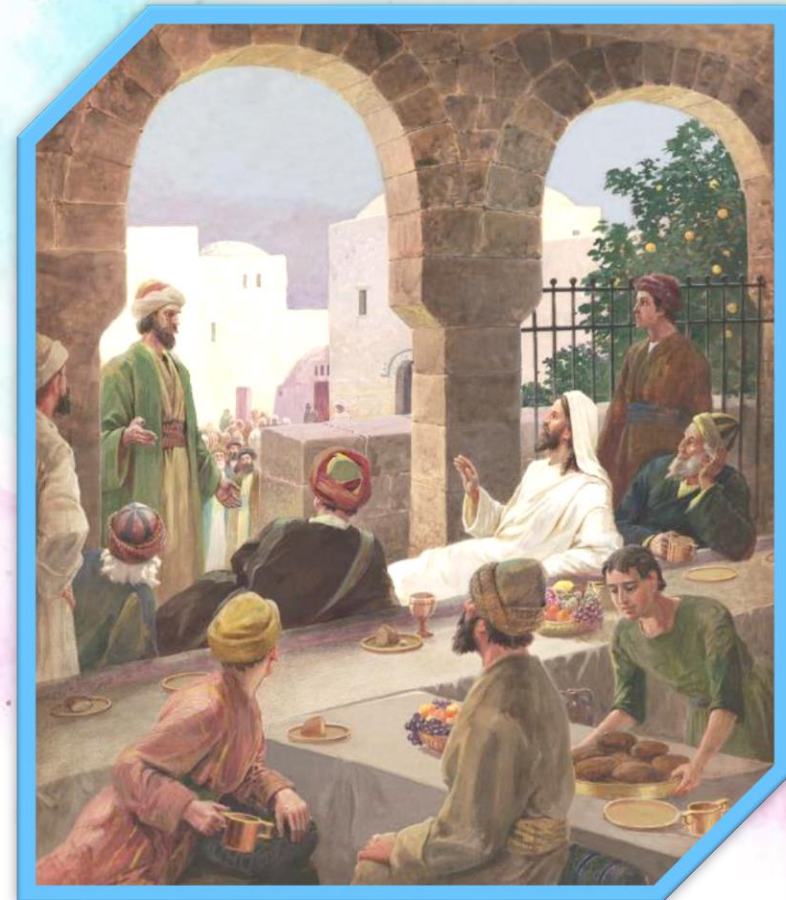
POVOLÁNÍ LEVIHO A OTÁZKA PŮSTU

**“A když šel dál, viděl Leviho, syna Alfeova, jak sedí v celnici, a řekl mu: ‘Pojd’ za mnou!’
On vstal a šel za ním” (Marek 2,14)**

Není těžké si představit, jakou polemiku vyvolalo Leviho povolání (Marek 2,13.14). Pro ortodoxního Žida byl celník horší než nežid. Byl to odpadlý Žid, zaprodaný svým nepřátelům. Nemohli s ním jíst ani se ho dotýkat.

Ale věci se zhoršily. Nejen, že jedl v domě celníka, ale obklopil se mnoha jemu podobnými (Marek 2,15). Kritici nepromarnili příležitost: “Jak to, že jí s celníky a hříšníky?” (Marek 2,16).

Ježíš je logicky vyvracel: kde jinde než zde najdu hříšníky, které bych mohl zachránit? (Marek 2,17). Také je konfrontoval, aby prozkoumali své vlastní pocity. Museli se naučit milovat (Matouš 9,12.13)

POVOLÁNÍ LEVIHO A OTÁZKA PŮSTU (2)

"Ježíš jim řekl: 'Mohou se hosté na svatbě postit, když je ženich s nimi? Pokud mají ženicha mezi sebou, nemohou se postit'" (Marek 2,19)

Farizeové se ani zdaleka nenaučili milovat, a proto podněcovali Janovy učedníky, aby se připojili k jejich kritice: "Jak to, že se učedníci Janovi a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?" (Marek 2,18).

Ježíšova odpověď přišla ve formě podobenství:

Podobenství o svatbě (Marek 2,19.20).

Jak se může někdo postit, když je na svatbě? Ženich je Ježíš, a pak jsou tam hosté, učedníci. Když Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, jeho učedníci se museli postit.

Podobenství o novém a starém (Marek 2,21.22).

Živé učení Ježíše nemělo místo v mrtvých učeních tradice a naopak.

PÁN SOBOTY

"Farizeové mu řekli: 'Jak to, že dělají v sobotu, co se nesmí!'" (Marek 2,24)

Farizeové učili 39 způsobům práce, které překračovaly sobotní odpočinek ustanovený Bohem.

Tím, že uředníci vzali obilí a odstranili jeho slupku, aby je mohli jíst, vykonali v sobotu tři zakázané skutky: šli obilím, mnuli klasy a zbavovali je slupek.

(Marek 2,23.24; Matouš 12,1.2).

Ježíšova odpověď: Nikdy jste nečetli, co udělal David, když měl hlad a neměl co jíst, on i ti, kdo byli ním?

(Marek 2,25.26).

Později Ježíš vykonal "dílo", které nebylo zahrnuto mezi 39 bodů, ale které bylo také považováno za přestoupení soboty: uzdravení (Marek 3,1-3).

Ježíšova odpověď: "Je dovoleno v sobotu jednat dobře, či zle, život zachránit, či utratit?" (Marek 3,4).

Stručně řečeno: Ježíš je Pánem soboty a dal nám ji pro naše dobro (Marek 2,27.28).

Zvláštní je, že horliví světitelé soboty plánovali vraždu (Marek 3,6).

KONTROVERZNÍ OTÁZKY O JEŽÍŠI

ROUHÁNÍ PROTI DUCHU SVATÉMU

“Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali: ‘Je posedlý Belzebubem.
Ve jménu knížete démonů vyhání demony’” (Marek 3,22)

Marek začíná vyprávět o Ježíšově rodině, ale přerušuje ho, aby vyprávěl o sporu s farizeji. Později se vrátí k prvnímu příběhu. Tento vzor použil Marek při několika příležitostech, aby spojil dva podobné příběhy, přičemž ten ústřední zvýraznil jako nejdůležitější.

V tomto případě je důležitým příběhem obvinění znalců Zákona, jaká moc to byla, která Ježíšovi umožnila vyhánět demony (Marek 3,22).

Marek 3,20.21

Ježíšova rodina
ho hledá

Marek 3,22-30

Obvinění farizeů

Marek 3,31-35

Ježíšova rodina
ho hledá

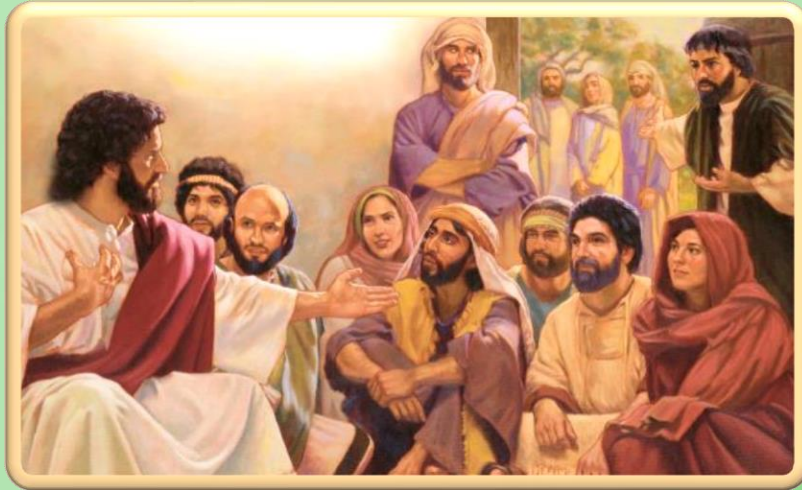
Ježíš opět používá podobenství, aby ukázal absurditu obvinění proti němu (Marek 3,23-27). Ježíš vstoupí do domu siláka (Satana), spoutá ho, a tak může uloupit jeho majetek (osvobodit posedlého).

Využívá také příležitosti, aby varoval před nebezpečím připisování díla Ducha svatého ďáblu (Marek 3,28-30).

JEŽÍŠOVA RODINA

“Když to uslyšeli jeho příbuzní, přišli, aby se ho zmocnili; říkali totiž, že se pomátl” (Marek 3,21)

Proč si Ježíšova rodina myslela, že se Ježíš zbláznil (Marek 3,20.21)?

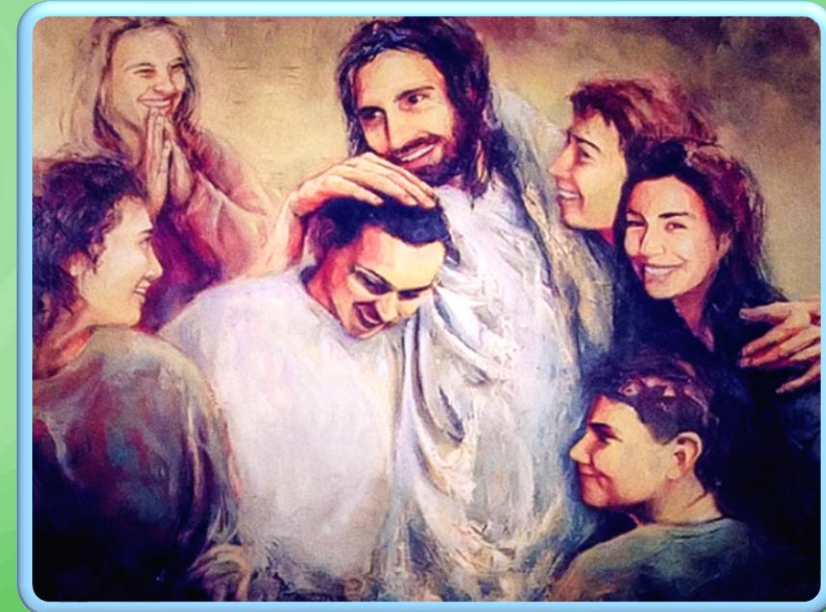
Přepracování, podvýživa, stres kvůli neustálým rozhovorům se zákoníky a farizeji...

Po krátké odbočce Marek pokračuje ve vyprávění tím, že představuje příbuzné, kteří Ježíše hledali: jeho matku a bratry (Marek 3,31).

Ježíšův projev byl opravdu neohleduplný k rodině. (Marek 3,32.33).

Zdání však může klamat. Jeho matka a sourozenci se mýlili. Opustit v té době jeho práci, aby se o ně starali, bylo škodlivé pro jejich poslání i pro ně samotné.

Důležitější než tělesná pouta jsou pouta, která spojují Ježíše s jeho duchovní rodinou: “Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má dcera i matka” (Marek 3,35).

“Duch pronásledování nepovstane proti těm, kteří nemají spojení s Bohem, a proto nemají mravní sílu. Povstane proti věřícím, těm, kteří neustupují světu nebo jsou pohlaceni jeho názory, jeho přízní nebo odporem. Náboženství, které vydává živé svědectví o svatosti a kárá pýchu, sobectví, lakotu a módní hříchy, bude nenáviděno světem a povrchními křesťany. Když trpíte potupou a pronásledováním, jste ve skvělé společnosti; neboť Ježíš to všechno vytrpěl a ještě mnohem více. Jste-li věrnými strážci Boha, přijdou vám tyto věci jako kompliment. Jsou to hrdinské duše, ti, kteří jsou věrní, když jsou sami, kteří dosáhnou nepomíjivé koruny”